RÅDETS DIREKTIV 96/50/EG

av den 23 juli 1996

om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget [3], och

med beaktande av följande:

Det bör införas gemensamma bestämmelser om framförande av fartyg på gemenskapens inre vattenvägar. Ett första steg i denna riktning togs genom rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar [4].

På grund av olikheter i de nationella lagstiftningarna om villkoren för att erhålla båtförarcertifikat för navigering på inre vattenvägar och behovet av att stegvis höja säkerhetskraven för navigering på inre vattenvägar är det, för att förebygga eventuella snedvridningar av konkurrensen, angeläget att anta gemenskapsregler för utfärdande av sådana certifikat.

För att garantera den nödvändiga enhetligheten och öppenheten bör gemenskapen fastställa en enhetlig förlaga till nationellt båtförarcertifikat, som ömsesidigt godkänns av medlemsstaterna utan krav på utbyte, varvid medlemsstaterna beroende på subsidiaritetsprincipen ansvarar för utfärdandet av certifikatet.

Navigeringsbara nationella vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats nationella vattenvägar är inte föremål för internationell konkurrens, varför det inte är nödvändigt att göra de gemensamma bestämmelser om erhållande av båtförarcertifikat, som meddelas genom detta direktiv obligatoriska.

Dessa gemensamma bestämmelser skall främst syfta till att öka sjöfartssäkerheten och skyddet för människoliv. Därför är det nödvändigt att fastställa de minimikrav som den sökande måste uppfylla för att få ett båtförarcertifikat avseende inre vattenvägar.

De föreskrivna minimikraven skall åtminstone röra den minimiålder som krävs för att framföra ett fartyg, den sökandes fysiska och psykiska förmåga, yrkeserfarenhet och kunskaper som har samband med framförandet av ett fartyg. Med hänsyn till fartygets och de ombordvarandes säkerhet kan medlemsstaterna uppställa ytterligare krav, särskilt för att säkerställa kunskap om vissa lokala förhållanden. Ytterligare yrkeskunskaper krävs för framförande av ett fartyg som är utrustat med radar eller framförande av ett fartyg som befordrar passagerare.

Det är angeläget att föreskriva lämpliga förfaranden för att anpassa bilagorna till detta direktiv. Det är därför lämpligt att den kommitté som inrättas genom artikel 7 i direktiv 91/672/EEG ges i uppdrag att biträda kommissionen vid anpassningen av dessa bilagor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstater som utfärdar ett båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar, nedan kallat "certifikatet", skall använda den gemenskapsförlaga som beskrivs i bilaga I, i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att undvika risken för förfalskning av certifikaten.

3. Certifikatet utfärdas av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv. Därvid beaktas de karakteristiska egenskaperna för de vattenvägar och de certifikat som avses i artikel 1 i direktiv 91/672/EEG, nämligen

[1] EGT nr C 280, 6.10.1994, s. 5.
[2] Yttrandet avgivet den 25 januari 1995 (EGT nr C 102, 24.4.1995, s. 5).
[3] Europaparlamentets yttrande av den 2 mars 1995 (EGT nr C 68, 20.3.1995, s. 41), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 30.12.1995, s. 66) och Europaparlamentets beslut av den 9 maj 1996 (EGT nr C 152, 27.5.1996, s. 46).
[4] EGT nr L 373, 31.12.1991, s. 29.

— det certifikat som gäller för alla medlemsstaternas vattenvägar med undantag för dem på vilka förordningen om utfärdande av båtförarcertifikat för navigering på Rhen är tillämplig (*grupp A*),

— det certifikat som gäller för alla medlemsstaternas vattenvägar med undantag för de vattenvägar med havskaraktär som avses i bilaga II till direktiv 91/672/EEG och med undantag för de vattenvägar på vilka förordningen om utfärdande av båtförarcertifikat för navigering på Rhen är tillämplig (*grupp B*).

4. Ett certifikat av grupp A eller B som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med detta direktiv skall gälla för alla gemenskapens vattenvägar i grupp A eller B.

5. Om inget annat framgår av bestämmelserna i artikel 8.2 skall ett båtförarcertifikat för navigering på Rhen, som utfärdats i enlighet med den reviderade konventionen om navigering på Rhen, gälla för alla vattenvägar inom gemenskapen.

6. De nationella båtförarcertifikat som ömsesidigt erkänns genom direktiv 91/672/EEG, som finns avbildat i bilaga I till detta direktiv och utfärdas senast 18 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv, förblir giltiga och behöver inte bytas ut.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

a) *behörig myndighet:* den myndighet i medlemsstaten som utfärdar certifikatet efter att ha fastställt att den sökande uppfyller kraven,

b) *befälhavare:* den person som har nödvändig förmåga och nödvändiga kvalifikationer för att ansvara för framförande av ett fartyg på medlemsstaternas vattenvägar och som utövar navigeringsansvaret ombord,

c) *besättningsman:* den person som regelbundet har deltagit i framförandet och styrningen av ett fartyg.

Artikel 3

1. Detta direktiv tillämpas på varje befälhavare över fartyg för inre vatten: maskindrivet fartyg, bogserbåt, fartyg för påskjutning, pråm, påskjuten eller sammanbunden konvoj för gods- eller persontransport, förutom

— befälhavare för fartyg för godstransport, vars längd understiger 20 meter,

— befälhavare för fartyg för persontransport, som inte transporterar fler än tolv personer förutom besättningen.

2. En medlemsstat får efter samråd med kommissionen lämna dispens från tillämpningen av detta direktiv till befälhavare över fartyg som enbart använder inre vattenvägar vilka inte är förbundna med en annan medlemsstats inlandsvattenvägar och utfärda nationella certifikat för vilka andra krav gäller än de som anges i detta direktiv. Giltigheten av dessa nationella certifikat skall i så fall begränsas till nämnda vattenvägar.

Artikel 4

1. För att erhålla certifikat skall den sökande uppfylla de minimikrav som anges i artiklarna 5 till 8. På certifikatet skall anges vilken grupp (A eller B) som befälhavaren har behörighet för.

2. Sådana certifikat som utfärdats av medlemsstaterna och som uppfyller de minimikrav som anges i punkt 1 skall godkännas ömsesidigt.

Artikel 5

För att erhålla certifikat måste den sökande vara minst 21 år. Medlemsstaterna bibehåller dock möjligheten att utfärda båtförarcertifikat från och med 18 års ålder. En medlemsstats godkännande av ett certifikat ur grupp A eller B som har utfärdats av en annan medlemsstat kan göras till föremål för samma villkor om minimiålder som den som i den staten ställs för att utfärda ett certifikat ur samma grupp.

Artikel 6

1. Den sökande skall styrka sin fysiska och psykiska förmåga genom att godkännas i en undersökning som utförs av en läkare som godkänns av den behöriga myndigheten. Undersökningen skall särskilt avse kontroll av den sökandes syn- och hörselskärpa, färgseende, motorik i armar och ben och hans neuropsykiatriska och vaskulära tillstånd.

2. En innehavare av certifikat som har uppnått 65 års ålder skall inom de tre följande månaderna och därefter varje år genomgå en sådan undersökning som avses i punkt 1. Den behöriga myndigheten skall genom en anteckning på certifikatet intyga att den sökande uppfyllt denna förpliktelse.

Artikel 7

1. Den sökande skall kunna visa att han har minst fyra års yrkeserfarenhet som besättningsman på ett fartyg för navigering på inre vatten.

2. För att kunna beaktas skall yrkeserfarenheten intygas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten genom en anteckning i en personlig tjänstejournal. Yrkeserfarenheten kan ha uppnåtts på alla vattenvägar i medlemsstaterna. Såvitt avser sådan yrkeserfarenhet som uppnåtts på vattenvägar som flyter genom stora delar av gemenskapens territorium, såsom till exempel Donau, Elbe och Oder, skall erfarenheter från samtliga avsnitt av dessa vattenvägar beaktas.

3. Minsta godtagbara tid för den yrkeserfarenhet som avses i punkt 1 kan reduceras till lägst tre år i följande fall:

a) Den sökande innehar ett av den behöriga myndigheten godkänt intyg om särskild utbildning i navigering på inre vatten där provtjänstgöring i framförande av fartyg ingår. Minskningen får inte vara större än utbildningtidens längd.

b) Den sökande har styrkt yrkeserfarenhet från fartyg på yttre vatten som besättningsman. För att erhålla den maximala minskningen till tre år skall den sökande kunna visa minst fyra års erfarenhet av sjöfart på yttre vatten.

4. Den kortaste yrkeserfarenheten enligt punkt 1 kan minskas till lägst tre år om de sökande har avlagt en praktisk examen avseende framförande av fartyg. I detta fall skall certifikatet endast gälla för fartyg med liknande sjöegenskaper som fartyget som användes vid det praktiska provet.

Artikel 8

1. Den sökande skall klara en examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper. Denna examen skall åtminstone omfatta de allmänna ämnen som anges i avdelning "A" i bilaga II.

2. Efter samråd med kommissionen kan en medlemsstat begära att fartygsbefälhavaren uppfyller vissa kompletterande krav på kännedom om lokala förhållanden för att få navigera på vissa andra vattenvägar än de vattenvägar med havskaraktär som avses i bilaga II till direktiv 91/672/EEG.

3. Efter samråd med kommissionen kan en medlemsstat begära att befälhavare för fartyg för persontransport, vad gäller vissa begränsade transportsträckor, skall ha grundligare yrkesmässiga kunskaper om särskilda bestämmelser om passagerarnas säkerhet, särskilt såvitt avser olycksfall, eldsvåda och skeppsbrott.

Artikel 9

1. För att få tillstånd att framföra ett fartyg med radar skall befälhavaren inneha ett särskilt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten som styrker att han har klarat examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper i de ämnen som avses i avdelning B i bilaga II.

Medlemsstaterna skall godkänna examensbevis som är utfärdade enligt förordningen om utfärdande av certifikat för framförande av fartyg med radar på Rhen.

2. Om den sökande uppfyller kraven enligt punkt 1, skall den behöriga myndigheten genom en anmärkning på certifikatet intyga hans lämplighet att framföra ett radarfartyg.

Artikel 10

För att få tillstånd att framföra ett fartyg för persontransport på medlemsstaternas inre vattenvägar skall antingen fartygsbefälhavaren eller en annan besättningsmedlem inneha ett särskilt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten om att han avlagt examen avseende sina yrkesmässiga kunskaper i de ämnen som anges i avdelning C i bilaga II.

Artikel 11

Kommissionen kan i enlighet med förfarandet i artikel 12 i detta direktiv ta de initiativ som behövs för att anpassa förlagan till certifikatet enligt bilaga I och de yrkesmässiga kunskaper enligt förteckningen i bilaga II som krävs för att erhålla certifikatet.

Artikel 12

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 11 skall kommissionen biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 7 i direktiv 91/672/EEG.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall yttra sig med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall fatta beslut som är omedelbart tillämpliga.

b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställigheten av de beslutade åtgärderna under en period som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades. Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i förordningar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader efter

dagen för ikraftträdandet av detta direktiv och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall se till att omedelbart till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser som de antar inom de områden som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall vid behov biträda varandra vid tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande

BILAGA I

FÖRLAGA TILL CERTIFIKATET FÖR SJÖFART PÅ INRE VATTENVÄGAR

(85 mm × 54 mm — mot ljusblå bakgrund)

Kortet skall utformas enligt ISO 78.10-normerna

BÅTFÖRARCERTIFIKAT FÖR INRE SJÖFART: A/B

SVERIGE

1. xxx
2. xxx
3. 01/01/1996 — F-Stockholm
4. 02/01/1996

6.

7. #####

8. AB
9. R, ton, kW, xx
10. 01/01/2061

11.

5. xxx

BÅTFÖRARCERTIFIKAT FÖR TRANSPORT AV GODS OCH PERSONER PÅ INRE VATTENVÄGAR

1. Innehavarens namn
2. Samtliga förnamn
3. Födelsedag och födelseort
4. Utfärdat den
5. Nummer
6. Innehavarens fotografi
7. Innehavarens namnteckning
8. A. För alla vattenvägar utom Rhen
   B. För alla vattenvägar utom yttre vatten och Rhen
9. — R – Radar
   — Endast för fartyg med särskild kapacitet (ton, kW, antal passagerare)
10. Giltighetsdatum
11. Särskilda omnämnanden
    Begränsningar

Europeiska unionens modell

BILAGA II

YRKESKUNSKAPER SOM KRÄVS FÖR BÅTFÖRARCERTIFIKATET FÖR FRAMFÖRANDE AV FARTYG PÅ INRE VATTENVÄGAR

AVDELNING A:

Allmänna ämnen gällande gods- och personbefordran

DEL 1: BEVIS AV GRUPP A

1. *Navigering*

   a) Noggranna kunskaper om sjövägsreglerna för inre vattenvägar och farled på yttre vatten, bl.a. CEVNI (Europeiska trafikförordningen för inre vattenvägar) och internationella förordningen för undvikande av sammanstötning till sjöss, däribland signalering och utmärkning av farled.

   b) Kunskaper om de främsta inre och yttre vattenvägarnas allmänna egenskaper i fråga om geografi, hydrologi, väderförhållanden och morfologi.

   c) Navigering på inre vattenvägar innehållande

   ruttbestämning, positionsbestämning, nautiska skrifter och publikationer, sjökortsanvändning, navigeringshjälpmedel och sjömärkessystem, kompasstyrning, kunskaper om tidvatten.

2. *Manövrering och framförande av fartyg*

   a) Styrning av fartyget med hänsyn till vindar, strömmar, strömvirvlar och djupgående i syfte att uppnå tillräcklig flytförmåga och stabilitet.

   b) Rodrets och propellerns funktion och gång.

   c) Förankrings- och förtöjningsmanövrer i alla omständigheter.

   d) Manövrering i slussar och hamnar, mötes- och omkörningsmanövrer.

3. *Fartygets konstruktion och stabilitet*

   a) Kunskaper om skeppsbyggandets grundläggande principer, särskilt i förbindelse med säkerheten för passagerare, besättningen och själva fartyget.

   b) Grundkunskaper om rådets direktiv 82/714/EEG[1] av den 4 oktober 1982 om fastställelse av tekniska föreskrifter för fartyg för inre sjöfart.

   c) Grundkunskaper om fartygens viktigaste strukturer.

   d) Teoretiska kunskaper om reglerna om stabilitet och flytförmåga samt deras praktiska tillämpning, särskilt sjöegenskaperna.

   e) Kompletterande föreskrifter vad gäller yttre vattenvägar, särskilt om tilläggsutrustning.

4. *Fartygets maskiner*

   a) Grundkunskaper om maskinernas konstruktion och funktion för att säkra deras duglighet.

   b) Styrning och funktionskontroll av de viktigaste maskiner och hjälpmaskiner, förhållningsregler vid störningar.

5. *Lastning och lossning*

   a) Användning av djupgåendeskalor.

   b) Bestämning av lastförmågan med hjälp mätbrevet.

   c) Lastnings- och lossningsoperationer, lastens fastsurrning (surrningsplan).

[1] EGT nr L 301, 28.10.1982, s. 1.

6. *Styrning under särskilda förhållanden*

a) Grundläggande principer om förebyggande av olycksfall.

b) Åtgärder som skall vidtas vid haveri, sammanstötning och förlisning, däribland tätning av bräscher.

c) Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.

d) Första hjälpen vid olycksfall.

e) Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.

f) Förebyggande åtgärder mot förorening av vattenvägarna.

g) Särskilda förhållanden vad gäller räddning av personer, fartyg och last på yttre vattenvägar, överlevnad på havet.

DEL 2: BEVIS AV GRUPP B

1. *Navigering*

a) Noggranna kunskaper om sjövägsreglerna för inre vattenvägar, bl.a. CEVNI (Europeiska trafikförordningen för inre vattenvägar), däribland signalering och utmärkning av farled.

b) Kunskaper om de främsta inre vattenvägarnas allmänna egenskaper i fråga om geografi, hydrologi, väderförhållanden och morfologi.

c) Ruttbestämning, nautiska skrifter och publikationer, sjömärkessystem.

2. *Manövrering och framförande av fartyg*

a) Styrning av fartyget med hänsyn till vindar, strömmar, strömvirvlar och djupgående i syfte att uppnå tillräcklig flytförmåga och stabilitet.

b) Rodrets och propellerns funktion och gång.

c) Förankrings- och förtöjningsmanövrer i alla omständigheter.

d) Manövrering i slussar och hamnar, mötes- och omkörningsmanövrer.

3. *Fartygets konstruktion och stabilitet*

a) Kunskaper om skeppsbyggandets grundläggande principer särskilt i förbindelse med säkerheten för passagerare, besättningen och själva fartyget.

b) Grundkunskaper om rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om fastställelse av tekniska föreskrifter för fartyg för inre sjöfart.

c) Grundkunskaper om fartygens viktigaste strukturer.

d) Teoretiska kunskaper om reglerna om stabilitet och flytförmåga samt deras praktiska tillämpning.

4. *Fartygets maskiner*

a) Grundkunskaper om maskinernas konstruktion och funktion för att säkra deras duglighet.

b) Styrning och funktionskontroll av de viktigaste maskinerna och hjälpmaskinerna, förhållningsregler vid störningar.

5. *Lastning och lossning*

a) Användning av djupgåendeskalor.

b) Bestämning av lastförmågan med hjälp av mätbrevet.

c) Lastnings- och lossningsoperationer, lastens fastsurrning (surrningsplan).

6. *Styrning under särskilda förhållanden*

   a) Grundläggande principer om förebyggande av olycksfall.

   b) Åtgärder som skall vidtas vid haveri, sammanstötning och förlisning, däribland tätning av bräscher.

   c) Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.

   d) Första hjälpen vid olycksfall.

   e) Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.

   f) Förebyggande åtgärder mot förorening av vattenvägarna.

AVDELNING B:

Obligatoriska tilläggsämnen för framförande av ett radarfartyg

a) Teoretiska radarkunskaper: allmänna kunskaper om radioelektriska vågor och principer om radarns sätt att fungera.

b) Praktisk radaranvändning, tolkning av radarbilder, analys av radarupplysningar och kunskaper om deras begränsning.

c) Användning av rotationshastighetsmätaren.

d) Kunskaper om CEVNI-bestämmelser gällande radarnavigering.

AVDELNING C:

Obligatoriska tilläggsämnen för passagerartransport

1. Grundkunskaper om tekniska föreskrifter rörande passagerarfartygens stabilitet, vattentäta skott, största djupgåendelinje.

2. Första hjälpen vid olycksfall.

3. Förebyggande brandåtgärder och användning av brandredskap.

4. Användning av räddningsverktyg och räddningsmaterial.

5. Åtgärder för allmänt passagerarskydd, bl.a. vid evakuering, haveri, sammanstötning, förlisning, eldsvåda, explosion och övriga paniksituationer.

6. Kunskaper om säkerhetsföreskrifter (nödutgångar, landgång, användning av hjälprodret).